

ning, at man indenfor dem kan vente at finde Plads for udførlig Omtale af saadanne specielle Sager, som har særlig Interesse for de paagældende Erhverv, Fremstillinger, som man ikke kan vente, at Dagblade skal kunne afse fornøden Plads til. At saadanne udførlige Fremstillinger i Fagblade og Tidsskrifter derigennem, at de gør opmærksom paa de Nyheder og Fremskridt, som sker rundt om i Verden, og det, som Erfaring lærer, ogsaa faar økonomisk Betydning for vort Lands Udvikling, er sikkert nok. Det er derfor af stor Betydning for os at støtte disse Folk derigennem, at vi ikke gør Vilkaarene for dem vanskeligere end højst nødvendigt. Nu var der at bemærke til Takstlovens Behandling i Folketinget, at man lempede Vilkaarene for Dagbladene — jeg er saa dristigt at sige det, skønt Dagbladenes Referenter sidder her —, men Kompensation søgte man paa Ugeskrifters og Fagbladenes Omraade, og det skyldes maaske noget, at der har været stærkere dagbladsinteresserede Kræfter i Bevægelse for den Sag, end der har været Kræfter, som arbejdede for Ugebladets og Tidsskrifternes Sag. Jeg vilde derfor meget ønske, at man tog denne Sag op paa ny til velvillig Behandling i det Udvalg, som ventelig bliver nedsat. Jeg tror, som sagt, at det var af Betydning. Mange af disse Blade er heller ikke saaledes stillede, at de kan vælte den forøgede Udgift over paa Abonnenterne. Der er Foreningsblade, som ogsaa har Betydning, de kan ikke uden videre forhøje deres Kontingent af den Grund. Med et Oplag paa en 15 000—20 000 Stykker vil det betyde en yderligere Omkostning for vedkommende Forening eller Institution, som det kan blive vanskeligt nok at bære i disse i Forvejen dyre Tider.

Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger, idet jeg paa mit Partis Vegne anbefaler Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling i et Udvalg.

Lewinsky: Det foreliggende Forslag til Ordningen af vort Postvæsen maa siges at være af den Beskaffenhed, at det i særlig Grad kan vække Almenhedens Interesse, thi blandt alle vore Statsvæsener er Postvæsenet det, som i særlig Grad træder i Forbindelse med Befolkningen. Saa at sige ethvert Hjem kommer i Forbindelse med dette Væsen, og derfor har det overordentlig stor Betydning, at vi faar dets Forhold ordnet paa en saa god og tilfredsstillende Maade som muligt. At en

Omordning af Postvæsenets Forhold, efter at disse har hvilet paa en Postlov fra 1871, er nødvendig, er alle klare over.

Den Behandling, Forslaget har faaet i det andet høje Ting og i Udvalget der, tydede ogsaa paa, at man dér havde Opmærksomheden henvendt paa dette Forslags overordentlig store Betydning. Man ser af den Række Ændringsforslag, som er fremkommet dér, at man maa have gennemgaaet Lovforslaget meget omhyggeligt, men tillige tyder det paa, at man her er inde paa en fredhellig Grund, et neutralt Omraade, naar man ser den overordentlige Enighed, der har været til Stede; samtlige nogle og tredive Ændringsforslag er jo enten stillede af hele Udvalget og tiltraadte af Ministeren eller stillede af Ministeren og tiltraadte af Udvalget. Det tyder paa, at man i Folketinget med fuldstændig Enighed har kunnet samle sig om Forslaget, som det nu foreligger her. Den grundige Behandling i Folketinget antager jeg ogsaa maa i høj Grad lette Landstingets Arbejde, saaledes at det kommende Udvalg forhaabentlig ret hurtigt vil kunne føre Lovforslaget frem til endelig Vedtagelse her. Ud fra den Forudsætning kan jeg paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til velvillig Behandling i dette Ting.

Poul Christensen: Flere af de Talere, der har haft Ordet, har omtalt Nødvendigheden af en Lovgivning paa dette Omraade, og dette indrømmes vist fra alle Sider at være rigtigt. Men selv om Lovgivningen ikke i en Række af Aar har været sat stærkt i Sving paa dette Omraade, tør jeg dog vove at paastaa, at Postvæsenet i disse Aar har været Genstand for en saa rivende Udvikling, at ikke mange Væsener kan sidestilles dermed, selv om Lovgivningen ikke har været i stærk Virksomhed. Enhver, der husker tilbage til Tiden omkring 1871, der er nævnt her som den virkelige Dato for den nugældende Postlov, og ser paa Forholdene nu, vil se en saa overordentlig Forskel, at man neppe vil finde Magen dertil paa noget Omraade. Men naar man nu gaar til den Omordning, som Ministeren betegnede som en fuldstændig og systematisk Omordning af Forholdene, en Modernisering af Postloven, viser den Bemyndigelse, som gives Administrationen til Optagelse af nye Forsendelsesformer og til selv at forsøge Giro-systemet praktiseret, inden man vover at lade Lovgivningsmagten gribe ind, at man